

A MAGYAR IFJÚSÁG BEKAPCSOLÓDÁSA AZ ÖKUMENIKUS MOZGALOMBA.

Írta: MAKAY MIKLÓS tb. elnök.

Feleljünk legelőször is arra a kérdésre, hogy mi az ökumenikus mozgalom. A keresztyén egyházaknak egységre való törekvése, a század nagy problémáinak közös megoldása érdekében, az arról való bizonyoságtétel, hogy akik a Krisztuséi, egyek kell, hogy legyenek miként ő is egy az Atyával. (Ján. 17.). Nagy fejlődésen ment keresztül amíg mai formájában megállapodást nyert. A mozgalomnak különböző megnyilvánulásai működnek a háború és béke, a szociális problémák és az egyházak tanbeli közeledésének problémái megoldása érdekében. Kétségtelen tény, hogy a háború utáni szellemi megmozdulások egyik legjelentősebbje az, hogy a keresztyén egyházak ráébredtek arra az igazságra, hogy a közös ellenségek ellen össze kell fogniok. Három nagy állomása van az ökumenikus mozgalom kialakulásának: 1914-ben Konstanz-ban a Nemzetközi Jóbártság Egyházi Világszövetsége, 1925-ben Stockholmban a Gyakorlati Keresztyénség Világmozgalma; 1927-ben Lausanne-ban pedig a Hit és Szervezet mozgalma jön létre. Az ökumenikus mozgalom további alakulására való tekintettel, kétségtelen legnagyobb jelentőségűnek kell nyil-

vánítani az 1925-ben, Stockholmban tartott konferenciát, ahol világosan kifejezésre juttatták azt a gondolatot, hogy a keresztyén egyházaknak a tan- és szervezetbeli kérdések félretételével kell keresniök az együttműködés útjait.

Hogy kapcsolódott be az ifjúság az ökumenikus mozgalomba? A stockholmi konferencián alig találunk egy pár ifjúsági kiküldöttet. Ez nem jelenti azt, hogy ezen a hatalmas konferencián elfeledtek volna az ifjúság bekapcsolódásának fontosságáról. A stockholmi mozgalomnak csakhamar megalakult az ifjúsági tagozata. A Nemzetközi Jóbarátság is megszervezi a maga ifjúsági tagozatát. 1933-ban a két bizottság egyesül, hogy az amúgy is közös nevezőre hozott munkában közösen tevékenykedjék. Az egész világon igyekszik megszervezni az ifjúságot. Tanulmányi heteket rendez és a jövő nemzedék körében terjeszti az ökumenikus gondolatot.

Nagy utat tett meg már az ifjúsági bizottság akkor, amikor az Országos Protestáns Diákszövetség akkori vezetősége észrevette az ökumenikus ifjúsági mozgalom fontosságát és figyelmét e nagyhorderejű mozgalom felé irányította. A szövetség vezetőinek magyarországi körútja alkalmával, amit 1934. márciusában tett, alkalma nyílik a szövetség tagegyesületeinek egymáshoz való viszonyát az ökumenikus gondolatkörben megvilágítani. Ugyanennek az évnek a nyarán a Dániában, Fanó-szigetén tartott konferenciára dr. Somos Elemér elnököt, Ferencz József alelnököt s e sorok íróját küldte ki. E konferencia tárgya az egyház és az állam egymáshoz való viszonya volt. E kérdést különösen a németországi események tették időszerűvé. A fegyverkezés, a katonai szolgálat, az egyházak részéről az államnak nyújtandó erkölcsi támogatás problémái a magyar delegációt különleges álláspont elfoglalá-

sara kényszerítették. Ezzel sikerült a magyar kérdést a konferencia érdeklődésének központjába állítani, s úgy feltüntetni, mint aminek felülvizsgálása feltétlenül kívánatos az európai béke és nyugalom érdekében. A politikai széttagoltságok és különbözőségek ellenére is meglévő lelki egység megérezése felejthetetlen nyomokat hagyott a delegáció tagjaiban. A következő év májusának közepén a «Szabadság és Tekintély» problémáinak megvitatása érdekében szövetségünk Budapestre konferenciát hívott össze, amely a keresztyén ember szabadságáról az élet különböző megnyilvánulásaiban határozatot hozott. E határozat a két világmozgalom magyarországi hivatalos nagy testületének egy ülésén felolvastatott. Ugyancsak ez év augusztusában Chamby-sur-Monteux-ben az előbbi gondolatkör tisztázására ifjúsági gyűlést hívtak össze, amelyen a szövetséget a fanői delegátusok képviselték. Igyekeztek megvédeni a magyar álláspontot s a nemzetközi ifjúsági szervezet vezetőinek figyelmét felhívták egy közép-európai ifjúsági konferencia egybehívásának szükségességére, ahol a magyar ifjúság találkozónék egyfelől a balkáni népek orthodox ifjúságával, másfelől pedig a cseh, osztrák és lengyel ifjúsággal. A konferencia a magyar előterjesztést megszívlelte. A chambyi magyar ifjúsági delegátusok közül kettőt az a megtiszteltetés is ért, hogy ott maradtak mint hivatalos megbízott delegátusok a Nemzetközi Jóbarátság konferenciájára, s dr. Boér Elek, közigazgatási bíró, egyetemi tanár, a magyar bizottság titkára vezetése alatt, a konferencián mindvégig részt vettek.

1936. június havában Budapestre érkezett dr. Siegmund Schultze professzor, az ökumenikus mozgalom egyik főtitkára, aki itt tartózkodását arra is felhasználta, hogy személyesen győződjék meg az ifjúsági munka menetének mikéntjéről.

Ferencz József, a szövetség külügyi titkára, lakásán a legtöbb Budapesten működő evangéliumi keresztyén diák- és ifjúsági egyesületek vezetői megjelennek s megbeszélik az ökumenikus munka megkezdésének, illetve folytatásának módozatait. Siegmund Schultze is felveti a dunavölgyi konferencia gondolatát. Az ökumenikus gondolat terjesztésével, a konferencia előkészítésével, valamint az ügyek további vitelével e sorok íróját bízzák meg. Ez a pillanat az tehát, amikor a hivatalos ökumenikus munka külsőleg kiszakad a Protestáns Diákszövetség kebeléből, hogy ezentúl a diákszövetség támogatásának is igénybevételével bár, de önállóan, a szövetségtől függetlenül vezesse az ökumenikus ügyeket. A Protestáns Diákszövetség elnökségében Somos Elemér dr. utódja, Kosa István megértéssel fordul az ökumenikus gondolkör felé és biztosítja a bizottságot a szövetség további támogatásáról. Az így felszabadult energiát a szövetség arra használja fel, hogy külön találkozási pontokat keres a nyugat-európai nemzetekkel. Ennek az évnek szeptemberében, a La-Borcarterieben tartott konferencián a delegátusok között a szövetség külügyi alelnöke, Kulifay Gyula is ott található. Az Országos Protestáns Diákszövetség minden tétével arról tesz tanúbizonyságot, hogy megértette a századnak azt a nagy üzenetét, hogy a magyar protestáns ifjúságot, annak erőit össze kell fogni a nagy nyomorúságok leküzdésére.

Ma már a különböző magyar evangéliumi keresztyén ifjúsági egyesületeinkben az ökumenikus eszme is uralkodik. A hatalmas földalatti szervezkedések idejében megérezték azt, hogy félre kell tenni a külső ellentéteket, különbségeket, mert vagy együtt győznek, vagy együtt buknak el. Ma már nem ellenségeket látnak egymásban, nem is veszély-, hanem munkatársakat. Idáig azonban

hosszú volt az út. Hogy ideértünk, abban része van az ökumenikus gondolatnak is. Ezt a gondolatot pedig — Isten kegyelméből — az Országos Protestáns Diákszövetség emberei hozták be a magyar ifjúság közé. Kívánjuk, hogy nagy utat fusson meg az örökkévaló Isten dicsőségére. Ezzel a cikkel pedig a történelmi hűség, az emlékezés alapkövét tettük le.